

[Sønderby]

jeg en af dem, der somme tider har besøg af nogle af hr. Groves kolleger i stalden, og hr. Gade må da vide, at man ikke sender bud efter en dyrlæge, uden at der i allerhøjeste grad er behov for det. Derfor er det forkert, når hr. Gade siger, at man misbruger medicin, og at der kan være penicillin her og dér og alle vegne.

Kvaliteten af danske landbrugsvarer er så god – det håber jeg også at hr. Gade og hr. Bjørn Westh fastholder – at vi, som hr. Grove sagde, sælger på samtlige markeder – og jeg nævnte de amerikanske tropper i Vesttyskland – og derfor skal vi ikke begynde at diskutere dette kvalitetsbegreb. Jeg er enig med hr. Gade i, at vi fortsat skal bevare det – hvis det var det, hr. Gade sagde. Hvis vi så også har en garanti for, at biodynamiske eller økologiske produkter er fri for alle disse rester, er det et yderligere kvalitetsbegreb. Danske landbrugsvarer har ude omkring ord for at være af kvalitet, og folk siger, at når det kommer fra Danmark, er der garanti for det. Derfor skal der ikke skabes tvivl med hensyn til lurmærket smør, bacon, og hvad vi ellers har. Der skulle ikke være nogen problemer, og derfor synes jeg, hr. Gade skulle sige, at vi fortsat skal bevare kvaliteten, ikke, at vi skal indføre den.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg har fuld forståelse for landmændenes lyst til og indsats for at passe dyrene bedst muligt. Jeg ved, at vilkårene, de økonomiske rammer, presser mange landmænd til at producere under forhold, som de sådan set ikke selv har lyst til; dermed presser de også dyrene, som måske så bliver lidt mere syge, end hvis der ikke var så mange i stalden. Vores forpligtelse som politikere ligger i at føre en politik, som gør det lettere for landmanden at leve op til det, han selv gerne vil: netop ikke at presse sine dyr mest muligt.

Jeg tror, der er mange fejl i nogle af de industrialiserede staldsystemer, så jeg håber, at forskningen meget hurtigt kan anviser nogle andre staldsystemer end dem, man har satset på, og der er altså også nogle på vej.

Så lige til hr. Sønderby om kvalitetstænkning. Jeg synes, at vi som politikere skal holde op med at sige, at dansk landbrugs varer generelt er af en så fantastisk meget højere

kvalitet end dem, vi konkurrerer med. Det er lige præcis det, der ikke er tilfældet. Det er derfor, vi i høj grad også sælger – hvad skal vi sige? – massevarer. I forbindelse med vores eksport til Japan bliver det ikke engang stemplet, at det er dansk kød. Det sælges bare som svinekød. Det er da, fordi det ikke er bedre end andet. Det opfylder nogle veterinære betingelser, det er slagtet, som det japanske marked kræver, men det med, at det er af en særlig kvalitet, tror jeg vi skal holde op med at sige, for det er det ikke.

Det andet, jeg taler for, er foruden at satse på den veterinære kvalitet, slagtekvaliteten og forarbejdningskvaliteten også at satse på det, jeg kalder et bredere kvalitetsbegreb, men det er en anden diskussion. Det er to adskilte diskussioner.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i talerrækken.

Arne Bjerregaard (KRF):

Der har jo til sidst her udviklet sig en interessant debat om kvalitet og ikke kvalitet, og jeg forstår, at de, der gerne vil have en god kylling, er dem, der vil have den såkaldte gammeldags møddingskylling. Den ynder jeg også, men så vidt jeg husker, blev den slags af sundhedsmæssige årsager næsten forbudt. Og jeg kan da også sige, at hvis man hellere vil have skrabeæg end burhønsæg, må man da selvfølgelig notere sig, at sundheden og kvaliteten er ringere for dem end for burhønsæg. Sådan er der så meget. Smagen kan være bedre, når hønsene er under andre forhold, men sundhedsmæssigt kan det være noget helt andet, og så vil jeg ikke bedømme det som kvalitet.

Lad mig ellers sige, at dansk landbrug har været og stadig væk er af stor betydning for det danske samfund, både økonomisk og kulturelt, men vi må også notere, at dansk landbrug i lange tider har ført en omtumlet tilværelse, helt tilbage fra 1920'erne, ja selvfølgelig også i forrige århundrede. Først havde man krisen i 1930'erne, derefter havde man kriseårene i 1940'erne med en mangelsituation, så havde man nogle forholdsvis gode år først i 1950'erne; så lå dansk landbrug i en afventende dvaletilstand i 1960'erne, opretholdt ved betydelige statstilskud, havde derefter en betydelig udvikling i 1970'erne, og så løb